

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.503/2008/5. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a dr. Németh L. Zsolt ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek, - a dr. Herjeczki János ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. szeptember hó 10. napján kelt 12.P.20.195/2008/7. sorszámú ítéletével szemben a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 12.000,- (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy külön felhívásra az államnak fizessen meg 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes kiadásában megjelenő **újság 1** 2008. július 12-i számában „Menesztették ...-án a **cég 1** vezetőjét”, illetve „Likviditási gondok a **cég 1** gazdálkodásában, vizsgálat indult” címmel jelentetett meg két cikket. Ezek tényállításait a felperes magára nézve sértőnek, tartalmát valótlanoknak találta, ezért 2008. augusztus 12-én a szerkesztőséghez érkezett levelében kérte 8 napos határidővel helyreigazító közlemény közzétételét a **újság 2-ben**. A kérelmet a felperes a szerkesztőségnek augusztus 11-én faxon is megküldte. A helyreigazítás

szövegét a következőképpen kérte megállapítani: „Lapunk 2008. július 12-én megjelent „Menesztették ...-án a **cég 1** vezetőjét”, illetve „Likviditási gondok a **cég 1** gazdálkodásában, vizsgálat indult” című cikkek címeivel, valamint számos állításával azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes neve **cég 1**-nél betöltött ügyvezetői megbízatásának megszüntetését a képviselő-testület kezdeményezte, mert a cég gazdálkodásával kapcsolatban súlyos problémák merültek fel. Ugyancsak valótlanul híreszteltük, hogy a **cég 1** a felperes ügyvezetői megbízatásának megszűnésekor likviditási gondokkal küzdött, és azt a hamis látszatot keltettük, hogy ez összefüggésben van felperes neve „menesztésével”. A valóság ezzel szemben az, hogy felperes neve maga kezdeményezte az ügyvezető megbízatásának megszüntetését, és felperes neve ügyvezetői megbízatásának megszüntetésével kapcsolatban nem merültek fel a társaság gazdálkodásával kapcsolatos problémák, a cég pedig megfelelő likvid eszközzel rendelkezett a jogviszony megszűnésekor.”

Az alperes szerkesztősége a nyitvaálló határidőn belül a helyreigazításnak nem tett eleget.

A felperes keresetében a korábbi kérelmében foglaltakkal egyező szövegű helyreigazító közlemény közzétételére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a helyreigazítási kérelem nem volt teljesíthető, mert annak leközlését a felperes nem az alperes szerkesztésében megjelent **újság 1** -ben, hanem a **újság 2-ben** kérte. Hivatkozott arra is, hogy a helyreigazítási kérelem a 30 napos jogvesztő határidőn túl, augusztus 12-én érkezett meg az alpereshez. Mindezekon felül érdemben is vitatta a helyreigazítási kérelmet.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában elfogadta a felperesnek azt a hivatkozását, hogy a helyreigazító közlemény közzétételét a 30 napos anyagi jogi jellegű határidő utolsó napján eljuttatta faxon az alpereshez. Álláspontja szerint a felperes bizonyítási kötelezettségének eleget tett, amikor csatolta a periratokhoz az üzenet megerősítési jelentést, amelyből a küldés időpontja és annak sikeressége megállapítható volt. Ezzel szemben az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a kérelem hozzá nem érkezett meg.

Elfogadta a felperesnek azt az állítását is, hogy elírás történt, amikor nem a **újság 1-ben**, hanem az **újság 2-ben** kérte az előzetes eljárás során a helyreigazító közlemény közzétételét figyelemmel arra, hogy a cikkek az **újság 2** szerkesztésében is megjelentek. Tekintve azonban, hogy az elírás lényeges körülményt érint, ennek jogkövetkezménye, hogy a felperesi kérelem nem felel meg a megelőző eljárásra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, ezért keresete nem megalapozott. Emiatt - mint sürgősségtelent - mellőzte a kereseti kérelemben előadottak érdemi, tartalmi vizsgálatát.

Reagált továbbá a felperes eljárási szabálysértésre történt hivatkozására is. Ennek körében kiemelte, hogy a Pp. 344. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak a tárgyalást a keresetlevél benyújtásától számított 8 napon belüli határrnapra ki kellett tűznie, mely tárgyalás elhalasztásának sem volt helye. Mivel az alperesi ellenkérelem

megküldésére is sor került faxon e határidőn belül a felperes részére, eljárási szabálysértés nem történt.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést elsődlegesen annak megváltoztatása, másodlagosan hatályon kívül helyezése iránt. Sérelmezte az elsőfokú ítéletnek azt a hivatkozását, hogy az elírással jogszabályi rendelkezést sértett volna meg, mivel a Pp. 342. § (1) bekezdése az írásbeliségen túl egyéb formai követelményt a sajtóhelyreigazítási kérelemmel szemben nem támaszt. A bírói gyakorlat is csak azt írja elő, hogy annak tartalmaznia kell legalább a sérelmesnek tartott közlemény megjelölését, a kifejezett igényt a helyreigazításra, a valótlan tényállítások megjelölését és a közlendő való tényeket. A felperes kérelme e kritériumoknak minden tekintetben megfelelt. Utalt arra is, hogy formai okokból egyébként sem lehet megtagadni a határidőben kért helyreigazítás közlését, arra kizárólag akkor van mód, ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható. Összefoglalóan jogi álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróságnak érdemi tárgyalást kellett volna tartania, enélkül a keresetet nem utasíthatta volna el.

Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak mindenben helyes indokaira hivatkozással. Kiemelte, hogy a felperes az előzetes eljárás során a nem az alperes szerkesztésében megjelenő **újság 2-ben** kérte a helyreigazítási közlemény közzétételét, ezért kérelme valójában helyreigazítás iránti igénynek sem tekinthető. A korrekt helyreigazítási kérelem a perindítás anyagi jogi előfeltétele sajtóhelyreigazítási igény esetén. Az előzetes eljárás célja, hogy a sajtószerv önként tegyen eleget a kérelemnek, amennyiben a kifogásolt közlés személyiségi jogot sért. Az **újság 2-ben** kért megjelentetés miatt azonban a felperes kérelme akkor sem lett volna teljesíthető, ha annak tartalmával az alperes egyetért. Az előzetes eljárás ezen hibáját pedig a peres eljárásban már orvosolni nem lehet.

A fellebbezés **alaptalan.**

A személyhez fűződő jogok védelmének egyik sajátos eszköze a sajtóhelyreigazítás arra az esetre, amikor e jogok megsértését tömegtájékoztatási eszközök útján követik el. A helyreigazítási kötelezettség a sajtóközlemény tartalmi helytállóságáért fennálló objektív felelősséget jelenti, amelynek részletes szabályait a Ptk. 79. § (1) bekezdése tartalmazza. Eszerint, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap) valótlan tényt közöl vagy hírsztel, követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan (helyreigazítás). A sajtóhelyreigazítási per útján történő igényérvényesítést azonban a Pp. 342. § (1) bekezdése a helyreigazításnak meghatározott időn belüli, írásban történő előzetes kéréséhez köti, amelyre 30 napos anyagi jogi határidőt szab meg. Az előzetes igényközlés időpontjaként azt a napot kell figyelembe venni, amelyen a helyreigazítást kérő irat a sajtószervhez megérkezett, mivel a szerv csak ekkortól

juthat olyan helyzetbe, hogy helyreigazítási kötelezettségét teljesíteni tudja. A felperes faxon benyújtott kérelme az alpereshez a hivatkozott határidőben megérkezett, s mivel ennek ténye a felek között a fellebbezési szakban már nem volt vitás, az ítélet tábla csupán utal az elsőfokú ítélet e körben kifejtett helyes indokaira.

A 30 napos anyagi jogi határidő betartásán túl a helyreigazítási kérelem előzetes eljárásban történő teljesíthetőségének azonban egyéb feltétele is van, amely a Ptk. 79. § (2) bekezdésének szövegéből egyértelműen következik. E rendelkezés szerint a helyreigazítást napilap esetében az erre irányuló igény kézhezvételét követő 8 napon belül, folyóirat, illetőleg filmhíradó esetében a legközelebbi számban azonos módon, rádió, illetőleg televízió esetében pedig - ugyancsak 8 napon belül - a sérelmes közléssel azonos napszakban kell közölni. Mivel a rendelkezés értelemszerűen az előzetes eljárásra is vonatkozik, a helyreigazítás iránti kérelem tartami követelményeit is megszabja. Az idézett törvényi rendelkezést értelmezve látható, hogy a helyreigazítás írott sajtótermék esetén kizárólag ugyanabban a napi- illetőleg időszakos lapban vagy folyóiratban lehetséges. Ezért az előzetes eljárás során előterjesztett kérelem formai hibájának minősül, ha a megjelentetést a fél nem a kifogásolt cikket leközlő sajtótermékben kéri. A hiba olyan súlyú, ami jogszerűvé teszi az alperes helyreigazítást megtagadó válaszát. A jogszabályok ettől eltérő értelmezése ellentétben állna a sajtóhelyreigazítási eljárás általános szabályaival, az előzetes eljárás per elkerülésében álló céljával, lehetetlen helyzetbe hozná a sajtószervet és az igényérvényesítésben megszabott határidők megkerülésére adna lehetőséget csakúgy, mint az előzetes eljárásban érvényesíteni kívánttól eltérő perbeli igényérvényesítés (PK. 13. számú állásfoglalás). Ilyen tartalmú igény előterjesztésének ezért nem sajtóhelyreigazítási, hanem a személyhez fűződő jogok megsértése miatti polgári peres eljárásban van helye, amelyre a Ptk. 84. § (1) bekezdésének c) pontja ad lehetőséget. Alappal utasította el tehát az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét a sajtóhelyreigazítási igény alapját képező tényállítások érdemi vizsgálata nélkül. Csupán megjegyzi az ítélet tábla, hogy e körben annak a felperesi hivatkozásnak sem volt jelentősége, mely szerint a **újság 2-ben** kért megjelentetés csupán elírás, mivel így az az alperes részéről - még alapossága esetén is - teljesíthetatlenné vált.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - kisebb indokolásbeli eltéréssel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával a pereszes felperest kötelezte az alperes részére a képviselővel összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdésében meghatározott mérték szerint, figyelembe véve az alperesi képviselő ÁFA-körbe tartozását is.

A per tárgyánál fogva a feleket az eljárásban az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján illetékeljegyzési jog illette meg, ezért a másodfokú bíróság a felperest eredménytelen fellebbezése folytán kötelezte a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték

megfizetésére az Itv. 59. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdése alapján.

S z e g e d, 2008. november hó 24. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Kiss Gabriella sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró